

Ο Άγιος Στέφανος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 10 Δεκέμβριος 2012 08:00 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 17:06

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

Ο Άγιος Στέφανος ο Πρωτομάρτυρας, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 27 Δεκεμβρίου, είναι ο Πρώτος που εκλέχτηκε, άμεσα, από τους πρώτους Χριστιανούς, προκειμένου να υπηρετήσει, τις ανάγκες της Πρώτης Εκκλησίας μας, στα Ιεροσόλυμα. « Και εξελέξαντο Στέφανον, άνδρα πλήρη πίστεως και Πνεύματος Αγίου». (Πράξ. στ' 5). Επίσης αναφέρονται και τα ονόματα των άλλων έξι Διακόνων, που οι Πρώτοι Χριστιανοί τους εξέλεξαν, με την ίδια διαδικασία. Στη συνέχεια, τους οδήγησαν μπροστά στους Αποστόλους, που αφού προσευχήθηκαν, βάλανε τα άγια χέρια τους, επάνω στα κεφάλια τους και τους μετέδωσαν, τη Θεία Χάρη. Με αυτή τους την ενέργεια, ήθελαν, να δηλώσουν οι Άγιοι Απόστολοι, ότι τα διακονήματα της Εκκλησίας μας, είναι Ιερά και το γνώρισμά τους, δεν είναι η εκλογή, αλλά η χειροτονία. Το γεγονός, ότι εκλέχτηκε Πρώτος, ανάμεσα στους Επτά Διακόνους, δεν είναι

τυχαίο. Οι πρώτοι Χριστιανοί, φαίνεται, να τον γνώριζαν καλά και να είχαν εκτιμήσει, την αρετή του, την εργατικότητα του, αλλά και τα έργα φιλανθρωπίας, στα οποία συμμετείχε.

Ο Άγιος Στέφανος, υπήρξε μαθητής, του νομοδιδασκάλου Γαμαλιήλ και κατάφερε να πετύχει, μεγάλη μόρφωση. Διακρίνονταν, για τη θερμή του Πίστη, αλλά και για την αγνή και καθαρή του, καρδιά. Σε συνδυασμό, με την Θεία Χάρη, που έλαβε με την χειροθεσία των Αποστόλων, έγινε, όχι μόνο ο Διάκονος στα κοινά τραπέζια, αλλά αναδεικνύεται και ο μεγάλος κήρυκας, της διάδοσης του Ευαγγελίου. Το κήρυγμά του γίνεται συναρπαστικό, μαγνητίζοντας, έτσι, τα πλήθη και τα επιχειρήματά του, γίνονται, ακαταμάχητα. Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, του χαρίζουν λάμψη πνευματική και τον αποζημιώνουν, με ένα σπάνιο χάρισμα, το να μπορεί, να κάνει και θαύματα. Έτσι, τα υπέροχα κηρύγματά του, συνοδεύονταν πάντα, από μεγάλα και εξαισία, θαύματα. Αυτό είχε, σαν αποτέλεσμα, να προσελκύει πολλούς στην πίστη του Χριστού και ανάμεσά τους, μεγάλο αριθμό Ιουδαίων.

Όμως, η Ιουδαϊκή Συναγωγή, δεν έβλεπε με καλό μάτι, αυτή την τακτική του Αγίου. Όσες δε φορές, τόλμησε να ανοίξει διάλογο και να αναμετρηθεί μαζί του, πάντα απογοητεύονταν. Ο Άγιος Στέφανος, ήταν ανίκητος, γιατί ήταν, θεοφώτιστος. Στο φανατισμό και στα επιχειρήματά τους, απαντά, με απόλυτη ηρεμία και με ακλόνητη σοφία. Τους παραπέμπει στις Προφητείες του Προφήτη Ησαΐα, και τους αποδεικνύει, ότι αυτά που έπαθε ο Χριστός, έπρεπε να τα πάθει, προκειμένου, να σωθεί η ανθρωπότητα. Δεν επιτρέπει να επικρατήσει η αμφιβολία και η σύγχυση, που κάποιοι εχθροί του, σκόπιμα καλλιεργούσαν. Όταν σε κάποια ανοιχτή συζήτηση, που διατυπώνονταν περιεργες, συγκεχυμένες και πολλές φορές υβριστικές απόψεις, για το Πρόσωπο του Σωτήρα μας Χριστού, κηρύσσει σε όλους την Πίστη του στο Θεάνθρωπο Χριστό και μεταξύ άλλων, τους λέγει: « Είναι Μακάριος, ο άνθρωπος εκείνος, που δε δέχτηκε δισταγμό στη καρδιά του, για τον Κύριό μας. Εκείνος, άφησε τον Ουρανό και κατέβηκε για μας στη γη και κράτησε επάνω Του, τις αμαρτίες μας, αλλά και τις ασθένειές μας». Η ποιότητα του κηρύγματος του, ήταν εμπνευσμένο από ουρανόσταλη σοφία, που οι αντίπαλοί του δεν μπορούσαν να αντικρούσουν, αλλά ούτε και διάλογο να ανοίξουν μαζί του, γιατί αισθάνονταν ανίσχυροι μπροστά του και λίγοι. Αυτό το γεγονός μας υπενθυμίζουν οι Πράξεις των Αποστόλων και μας διδάσκουν: « Και ούκ ίσχυον αντιστήναι τη σοφία και τω πνεύματι ὃ ἐλάλει». (Πραξ. στ' 10).

Έτσι, οι αντίπαλοί του, είδαν, ότι με το διάλογο, δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν και αντί, να παραιτηθούν από τους σατανικούς τους σχεδιασμούς, εφαρμόζουν καινούργιες τακτικές, στην κακοποιό τους δράση. Κατασκευάζουν κατηγορίες, που στηρίζονταν στη συκοφαντία, στο ψεύδος, αλλά και στη βία και κατηγορούν, αθώους. Δημιουργούν, ένα κλίμα εχθρικό, εναντίον του Διακόνου Στεφάνου, χρησιμοποιώντας, τους δικούς τους διαβολικούς ανθρώπους, ότι δήθεν τον άκουσαν, να μιλεί βλάσφημα, εναντίον του Μωυσή και του Θεού. Εκείνοι, που υποκινούν και κατευθύνουν, την όλη οργάνωση, είναι, οι άνθρωποι της Ιουδαϊκής Συναγωγής. Αυτοί προετοιμάζουν και καθοδηγούν τους ψευδομάρτυρες, στο τι ακριβώς πρέπει να πουν. Μ' αυτό τον τρόπο δείχνουν, ότι δεν επιθυμούν απλά και μόνο την εξόντωσή του, αλλά αυτή να την καλύπτει, η απόφαση, κάποιου δικαστηρίου. Ήθελαν να ξεσηκώσουν την οργή του λαού εναντίον του, ότι δήθεν τον άκουσαν να βλασφημεί, αλλά και για ένα επιπλέον λόγο, να συκοφαντήσουν το έργο και την υπόληψη, των Αποστόλων. Γι' αυτό, θεωρώντας τον επικίνδυνο πρόσωπο, τον συλλαμβάνουν βάνουσα και τον οδηγούν, στο Συνέδριο.

Όταν, τέλειωσαν οι διαδικασίες και ήταν όλα έτοιμα, ξεκινά η οργανωμένη πολύ καλά, δίκη. Καταθέτουν πρώτοι, οι ψευδομάρτυρες, που ισχυρίζονται, ότι δε σταματάει να βλασφημεί και να υβρίζει το ναό και το νόμο. Μάλιστα δε, τον έχουμε ακούσει να λέγει, ότι

Ο Άγιος Στέφανος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 10 Δεκέμβριος 2012 08:00 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 17:06

ο Ιησούς ο Ναζωραίος, θα καταστρέψει το ναό και θα αλλάξει τα ήθη και τα έθιμα, που ο Μωυσής, μας παρέδωσε. Τονίζουν με έμφαση, ότι δεν κλείνει το στόμα του, αλλά συνέχεια βλαστημάει, « ου παύεται ρήματα βλάσφημα λαλών».

Ο Άγιος Στέφανος, γαλήνιος και ατάραχος, ακούει τους συκοφάντες του να καταθέτουν, τις ψεύτικες συκοφαντίες και αμέσως έρχονται στο νου του, τα λόγια του Κυρίου μας, « ει εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσι». Περνά από το μυαλό του η σκέψη, ότι ίσως, πλησιάζει η ώρα να σηκώσει, το Σταυρό του Μαρτυρίου του και αισθάνεται, ευτυχισμένος. Μόλις, τέλειωσαν τις καταθέσεις οι συκοφάντες, όλοι μαζί γυρίζουν και τον κοιτούν και βλέπουν να αστράφτει το πρόσωπο του Αγίου, όπως αστράφτει το πρόσωπο, του κάθε Αγγέλου « Και ατενίσαντες εις αυτόν άπαντες οι καθεζόμενοι εν τω συνεδρίω είδον το πρόσωπον αυτού ωσει πρόσωπον αγγέλου». (Πραξ. στ´ 15) Η καλοσύνη λάμπει στο πρόσωπό του, όπως και η αγιότητά του. Μ' αυτή την υπερφυσική λάμπει, φανερώνει ο Κύριο μας, ότι ο κατηγορούμενος Στέφανος, δεν είναι, ένα τυχαίο πρόσωπο. Αντί να θορυβηθούν και να προβληματιστούν, οι χαιρέκακοι άνθρωποι του συνεδρίου, το αντιπαρέρχονται με τη σκληροκαρδία τους και δείχνουν έτοιμοι, να ακούσουν, την απολογία του.

Έτσι, μόλις, τέλειωσαν τις απολογίες τους οι ψευδομάρτυρες, παίρνει το λόγο ο αρχιερέας του Συνεδρίου και απευθυνόμενος στον Άγιο Στέφανο τον ρωτά, εάν αυτά που ακούστηκαν, είναι αληθινά. Ο Άγιος, με ευγένεια ψυχής και με χαμηλούς και σε ήπιους τόνους, αρχίζει, την απολογία του, κάνοντας αναδρομή στο παρελθόν και στα Ιερά Πρόσωπα, της Παλαιάς Διαθήκης. Ήθελε μ' αυτό τον τρόπο να ξεσκεπάσει την Ιουδαϊκή υποκρισία και να τους υπενθυμίσει την κακή προϊστορία τους, απέναντι στους Προφήτες τους, αλλά και σ' Αυτόν τον ίδιο, το Λυτρωτή μας, Ιησού Χριστό.

Κάνει πρώτα αναδρομή, στο πρόσωπο του Πατριάρχη Αβραάμ, τονίζοντας το σεβασμό και την υπακοή του στο Θεό, όταν του ανακοίνωνε την απόφασή του, να πάρει το Λαό του και να εγκατασταθεί σε άλλη χώρα, που Εκείνος θα του υποδείκνυε. Δεν πρόταξε, τις ανθρώπινες ανησυχίες, για να μην πραγματοποιήσει, αυτήν την υπόδειξη, αν και γνώριζε, ότι οι απόγονοι του, θα δουλεύουν σε ξένη χώρα και θα ζουν, σαν σκλάβοι. Τους υπενθυμίζει, ακόμη και την συμπεριφορά του Ιωσήφ, όταν τον επισκέφθηκαν στην Αίγυπτο, τα αδέρφια του, που τους φέρθηκε, με καλοσύνη και μεγαλοψυχία. Δεν τους εκδικήθηκε, γι' αυτή την αποτρόπαιη πράξη τους, όπως θα μπορούσε να το κάνει, έτσι και ο Χριστός που εσείς Σταυρώσατε, δεν σας εκδικείται, για την πράξη σας, αλλά δείχνει να είναι έτοιμος, να σας δεχτεί και πάλι, εάν πραγματικά, μετανοήσετε. Για το Μωυσή δε, τον οποίο εγώ σέβομαι, οι πρόγονοί σας, συμπεριφέρθηκαν, με σκληρότητα και πρωτοφανή αγνωμοσύνη. Αυτόν, που ο ίδιος ο Θεός, είχε ορίσει ελευθερωτή του Λαού Του, από τη δουλεία της Αιγύπτου, οι πρόγονοί σας αμφισβήτησαν, λέγοντας του, «ποιός σε διόρισε άρχοντα;». Ο Μωυσής, είχε προαναγγείλει, τον ερχομό νομοθέτη, μεσίτη και ελευθερωτή. Αυτή η προφητεία, όπως καλά γνωρίζεται και μην κάνετε, ότι δεν καταλαβαίνετε, αναφέρεται στο Πρόσωπο, του Λυτρωτή και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Εσείς, αντί να δείξετε υπακοή, τον συλλάβατε και τον Σταυρώσατε και με μανία οδηγείτε σε δίκη, όλους τους κήρυκες Του.

Έτσι, το ήρεμο και ψυχραιμο κήρυγμα του Αγίου Στεφάνου, αρχίζει, να μετατρέπεται, σε δριμύτατο έλεγχο, εναντίον της αγνωμοσύνης, της ολιγοπιστίας και της αποστασίας των Ιουδαίων, από το Θεό. Μετά στρέφεται, εναντίον των δικαστών και του στημένου δικαστηρίου με τους ψευδομάρτυρες και τους αποκαλεί προδότες και φονιάδες, του Δίκαιου Ιησού Χριστού. « Και απέκτειναν τους προκαταγγείλαντας περί της ελεύσεως του δικαίου, ου νυν υμείς προδότες και φονείς γεγένησθε». (Πράξ. ζ´ 52). Τους χαρακτηρίζει εγωιστές και ισχυρογνώμονες, που βουλώνουν τα αυτιά τους, όταν ακούνε την πνευματική αλήθεια

και είναι πάντα αντίθετοι και αντιμετωπίζουν εχθρικά, το Άγιο Πνεύμα. « Υμείς αεί τω Πνεύματι τω Αγίω αντιπίπτετε, ως οι πατέρες υμών και υμείς». (Πράξ. ζ' 51) Αφού, λοιπόν, πρώτα φονεύσατε τους προφήτες και αφού Σταυρώσατε το Χριστό, δε σας είναι δύσκολο, να συνεχίσετε τα εγκλήματα σας, κατά των Μαθητών και των Αποστόλων, Του.

Οι δικαστές, ενώ άκουαν στην αρχή την απολογία του Αγίου, αδιάφοροι και με σχετική περιφρόνηση, ξαφνικά, άρχισαν να θορυβούνται και ανταλλάσσουν τα βλέμματά τους, οργή και αγανάκτηση. Φούσκωναν και ξεφούσκωναν από την κακία τους και τα δόντια τους χτυπούσαν από εκδίκηση. « Ακούοντες δε ταύτα διεπρίοντο ταις καρδίαις αυτών και έβρυχον τους οδόντας επ' αυτόν». (Πράξ. ζ' 54). Το ποτήρι ξεχείλισε και η υπομονή εξαντλήθηκε, όταν ο Άγιος Στέφανος, βλέπει, μια Ουράνια οπτασία, με τους Ουρανοί ανοιχτούς και πλημμύρισε την καρδιά του, από χαρά. « Ατενίσας εις τον ουρανόν ειδε δόξαν Θεού και Ιησούν εστῶτα εκ δεξιῶν του Θεού». Πράξ. ζ' 55). Με τα λόγια του αυτά, όλοι τaráζονται και ξεσπούν σε κραυγές, γεμάτες από θυμό εναντίον του. Οι συνέδριοι κλείνουν τα αυτιά τους, για να μην ακούσουν άλλο, τις δήθεν ύβρεις, του Αγίου και σηκώνουν στον αέρα τις γροθιές τους, έτοιμοι να εκδικηθούν. « Κράξαντες φωνή μεγάλη συνέσχον τα ὠτα αυτών και ὤρμησαν ομοθυμαδόν επ' αυτόν». Πράξ. ζ' 57).

Σαν πεινασμένα κοράκια, ορμούν κατά πάνω του και τον σηκώνουν με τα αρπακτικά τους νύχια και τον βγάζουν, από την αίθουσα του Δικαστηρίου. Αμέσως τον οδηγούν, έξω, από την πόλη, προκειμένου, να θέσουν σε εφαρμογή, το δολοφονικό τους σχέδιο. Γίνονταν όλα, με τόση ταχύτητα, γιατί γνώριζαν οι ασεβείς συνέδριοι, ότι δεν είχαν τέτοια εξουσία και έγκριση από τη Ρωμαϊκή αρχή, για να διαπράξουν, το αποτρόπαιο έγκλημα, που είχαν σχεδιάσει. Γνώριζαν οι ασεβείς, ότι είναι, παράνομοι. Οι πέτρες, που είχαν μαζέψει και ήταν έτοιμες να χρησιμοποιηθούν, βρίσκονταν στη θέση τους. Ο Άγιος ζήτησε και του δόθηκε η άδεια, να προσευχηθεί. Οι ανυπόμονοι κακούργοι, δεν άντεχαν να τον βλέπουν να καθυστερεί και δίδουν το σύνθημα, του λιθοβολισμού. Οι πέτρες έπεφταν με λύσσα, επάνω στο αγνό νεανικό του κορμί και σε χρόνο μηδέν, σχημάτισαν, ένα μικρό πετροβούνι. Ο Άγιος ακούστηκε κάποια στιγμή να λέγει: « Κύριε, μη στήσης αυτοίς την αμαρτίαν ταύτην. Και τούτο ειπών, εκοιμήθη». (Πράξ. ζ' 60).

Αμέσως παραδίδει την Αγία Του Ψυχή, στο Βασιλέα μας Χριστό, λουσμένη με το αίμα του Μαρτυρίου και στολισμένη, με το στεφάνι της νίκης, ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος και έγινε, έτσι, ο Πρώτος, που μαρτύρησε, για την Πίστη του. Ήταν, στις 27 Δεκεμβρίου, περίπου τρία χρόνια από την Ανάληψη του Χριστού μας και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Αγία μας, Εκκλησία.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Βασιλειον διάδημα, εστέφθη ση κορυφή, εξ' άλλων ων υπέμεινας, υπερ Χριστού του Θεού, Μαρτύρων πρωτόαθλε Στέφανε. Συ γαρ την Ιουδαίων απελέγξας μανίαν, ειδε σου τον Σωτήρα, του Πατρός δεξιόθεν. Αυτόν ουν εκδυσώπει αεί, υπέρ των ψυχών ημών.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

Ο Άγιος Στέφανος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 10 Δεκέμβριος 2012 08:00 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 30 Ιανουάριος 2013 17:06

{mp3}ag-stefanos{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΑΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Στεφάνου, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσες και όσους φέρουν βαπτιστικά, το όνομα του Αγίου, να προστατεύονται στη ζωή τους, από τη Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Δεκέμβριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}